

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/2358**av den 10 december 2015****om bemyndigande för vissa medlemsstater att i Europeiska unionens intresse godta Armeniens anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.3 jämförd med artikel 218,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett av Europeiska unionens mål är främjandet av skyddet av barnets rättigheter, såsom anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen. Åtgärder för att skydda barn mot olovligt bortförande eller kvarhållande är en väsentlig del av denna politik.
- (2) Rådet har antagit förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽²⁾ (nedan kallad *Bryssel IIa-förordningen*) som syftar till att skydda barn från de skadliga verkningarna av olagligt bortförande eller kvarhållande, att inrätta förfaranden för att säkerställa ett snabbt återförande av dem till den stat där de har sin hemvist samt att säkerställa skyddet för rätten till umgänge och rätten till vårdnad.
- (3) Förordning (EG) nr 2201/2003 kompletterar och förstärker Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad *1980 års Haagkonvention*), genom vilken det på internationell nivå inrättas ett system för skyldigheter och samarbete mellan fördragsslutande stater och mellan centrala myndigheter och syftar till att snabbt återföra barn som bortförts eller kvarhållits olovligt.
- (4) Alla unionens medlemsstater är parter i 1980 års Haagkonvention.
- (5) Unionen uppmuntrar tredjestater att ansluta sig till 1980 års Haagkonvention och stöder det korrekta genomförandet av 1980 års Haagkonvention bland annat genom att tillsammans med medlemsstaterna delta i de särskilda kommittéer som regelbundet sammankallas av Haagkonferensen för internationell privaträtt.
- (6) En gemensam rättslig ram som är tillämplig mellan unionens medlemsstater och tredjestater kunde vara den bästa lösningen i känsliga fall av internationella bortföranden av barn.
- (7) 1980 års Haagkonvention föreskriver att den är tillämplig mellan den anslutande staten och de fördragsslutande stater som har förklarat att de godtar anslutningen.
- (8) 1980 års Haagkonvention tillåter inte att regionala organisationer för ekonomisk integration, såsom unionen, ansluter sig till den. Därför kan unionen inte ansluta sig till den konventionen och inte heller deponera en förklaring om godtagande av en anslutande stat.
- (9) Enligt yttrande 1/13 från Europeiska unionens domstol omfattas förklaringar om godtagande enligt 1980 års Haagkonvention av unionens exklusiva externa befogenhet.

⁽¹⁾ Yttrande av den 11 februari 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Armenien deponerade sitt anslutningsinstrument för 1980 års Haagkonvention den 1 mars 2007. 1980 års Haagkonvention trädde i kraft för Armenien den 1 juni 2007.
- (11) Flera medlemsstater har redan godtagit Armeniens anslutning till 1980 års Haagkonvention. En bedömning av situationen i Armenien har lett till slutsatsen att de medlemsstater som ännu inte har godtagit Armeniens anslutning i unionens intresse kan godta Armeniens anslutning i enlighet med 1980 års Haagkonvention.
- (12) De medlemsstater som ännu inte har godtagit Armeniens anslutning bör därför bemyndigas att deponera sina förklaringar om godtagande av Armeniens anslutning i unionens intresse i enlighet med villkoren i detta beslut. Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Ungern, Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige som redan har godtagit Armeniens anslutning till 1980 års Haagkonvention bör inte deponera nya förklaringar om godtagande eftersom de befintliga förklaringarna alltför är giltiga enligt folkrätten.
- (13) Förenade kungariket och Irland är bundna av förordning (EG) nr 2201/2003 och deltar i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De medlemsstater som ännu inte i unionens intresse har godtagit Armeniens anslutning till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad 1980 års Haagkonvention) bemyndigas härmed att göra detta.
2. De medlemsstater som avses i punkt 1 ska senast den 11 december 2016 i unionens intresse deponera en förklaring om godtagande av Armeniens anslutning till 1980 års Haagkonvention, som ska ha följande lydelse:

”[MEDLEMSSTATENS fullständiga namn] förklarar sitt godtagande av Armeniens anslutning till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn, i enlighet med rådets beslut (EU) 2015/2358”.
3. Varje medlemsstat ska informera rådet och kommissionen om deponeringen av dess förklaring om godtagande av Armeniens anslutning och meddela kommissionen texten till förklaringen inom två månader från dess deponering.

Artikel 2

De medlemsstater som har deponerat sina förklaringar om godtagande av Armeniens anslutning till 1980 års Haagkonvention före den dag då detta beslut antas ska inte deponera några nya förklaringar.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till alla medlemsstater med undantag för Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Ungern, Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 10 december 2015.

På rådets vägnar

F. BAUSCH

Ordförande
